

Mál nr. 203/2008

**M
og
vátryggingafélagið X v/ fasteignatryggingar.**

Foktjón á útihúsum að bænum S veturinn 2007-2008.

Gögn.

1. Málskot, móttakið 8.10.2008, ásamt fylgigögnum.
2. Bréf X, dags. 27.10.2008, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Þann 19.6.2008 var af hálfu M tilkynnt til vátryggingafélagsins X um foktjón sem hafði orðið veturinn 2007-2008 á útihúsum að bænum S. Að því er fram kemur varðandi tilgreiningu á hinu skemmda og lýsingu á tjónsatburði í tjónstilkynningunni virðist sem skemmdir hafi orðið á þaki fjárhúss, þaki hlöðu og þaki vélaskúrs og súrheysgryfju, svo og á hesthúsi. Ekki er skemmdum eða tjóni lýst frekar, en vísað til ljósmynda.

Í bréfi X til M, dags. 23.6.2008, segir að X hafi gefið út húseigendatryggingu vegna húsa á jörðinni S, þ.e. íbúðarhúss og sjö útihúsa. Við útgáfu vátryggingarinnar hafi félagið engar upplýsingar haft um ástand útihúsanna, en miðað við ljósmyndir sem það hafi undir höndum sé ljóst að húsin séu með öllu ótryggingartæk. Hefði X haft vitneskju um ástand þeirra hefði framangreind vátrygging ekki verið gefin út. Þá segir í bréfinu að á vátryggingartaka hvíli sú skylda að upplýsa félagið um þau sérstöku atvik sem hann veit eða má vita að hafa þýðingu fyrir mat félagsins á áhættunni, sbr. gr. 2.1 í 3. kafla skilmála sem um vátrygginguna gilda. Telur X að M hafi borið að upplýsa félagið um ástand þeirra húsa sem hann óskaði eftir að vátryggja og er bótaskyldu því hafnað.

Ennfremur kveður X að samkvæmt gr. 2.8 í 1. kafla vátryggingarskilmálanna bæti það tjón sem verður vegna óveðurs, en óveður í skilningi skilmálanna sé þegar vindhraði nái 30 m á sekúndu. Til að tjón sé bætt á þessum forsendum verði að liggja fyrir að vindhraði hafi náð tilskildum styrk. Ekkert liggir fyrir um hvenær tjónið varð og því liggir ekkert fyrir að vindhraði hafi náð þessum styrk. Bótaskyldu sé því einnig hafnað á þessum forsendum.

M kveðst ekki hafa verið spurður um ástand húsanna þegar hann tók vátrygginguna, iðgjald sé greitt og hluti þaksins hafi verið málaður sumarið 2007. Krefst M að bótaskylda verði viðurkennd.

Álit.

Í fyrirbyggjandi vátryggingarskírteini fyrir húseigendatryggingu þá sem hér er til skoðunar segir að um nýtryggingu sé að ræða og vátryggingin gildi frá 26.11.2007-31.10.2008. Í málinu liggur ekki fyrir skrifleg beiðni um vátrygginguna. Eins og fram kemur í fyrrgreindu bréfi X til M hafði félagið engar upplýsingar um ástand útihúsanna við töku vátryggingarinnar. Ennfremur er svo að sjá að X hafi heldur ekki hlutast til um að húsin væru skoðuð með tilliti til ástands þeirra áður en vátryggingin var samþykkt eins og að jafnaði er gert í tengslum við töku fasteignatrygginga.

Upplýsingaskylda vátryggingartaka við töku vátryggingar samkvæmt 2. gr. vátryggingarskilmálanna verður að skýra með hliðsjón af ófrávíkjanlegum ákvæðum 1. mgr. 19. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004. Samkvæmt þeim ákvæðum getur vátryggingafélag við gerð eða endurnýjun vátryggingarsamnings, eins og hér um ræðir, óskað eftir

upplýsingum um atvik sem haft geta þýðingu fyrir mat þess á áhættu. Skal slíkra upplýsinga aflað beint hjá vátryggingartaka, eða eftir atvikum hjá vátryggðum, sem skal veita rétt og tæmandi svör við spurningum félagsins. Jafnframt skal vátryggingartaki, og eftir atvikum vátryggður, einnig veita að eigin frumkvæði upplýsingar um sérstök atvik sem hann veit, eða má vita, að hafa verulega þýðingu fyrir mat félagsins á áhættu. Í ákvæðum þessum felst sú meginregla að vátryggingartaki þurfi ekki að hafa frumkvæði að upplýsingagjöf varðandi áhættuna, heldur hvílir sú skylda á honum að veita rétt og tæmandi svör við spurningum félagsins. Á hinn bóginn er gerð sú undantekning frá meginreglunni að vátryggingartaki skal hafa frumkvæði að því að veita félaginu upplýsingar um sérstök atvik sem hann veit, eða má vita, að hafa verulega þýðingu fyrir mat þess á áhættunni.

Meðal gagna málsins eru fimm ljósmyndir af útihúsum sem ætla verður að séu af útihúsunum að S eftir að þau urðu fyrir þeim skemmdum sem deilt er um í málinu. Af þeim má vissulega ráða að húsin hafi verið komin til ára sinna og e.t.v. ekki í sem bestu ásigkomulagi. Í fyrrgreindu bréfi X frá 23.6.2008 er hins vegar ekki með skýrum hætti tilgreint hvernig það verði ráðið af ljósmyndunum að húsin hafi ekki verið hæf til vátryggingartöku. Af myndunum einum og sér þykir ekki unnt að fullyrða að ástand húsanna hafi verið með þeim hætti að þau teldust ekki vátryggjanleg eða að stofnast hafi sérstök frumkvæðisskylda af hálfu M um að upplýsa um ástand þeirra er hann tók vátrygginguna. Verður X því ekki leyst undan ábyrgð á þeim grundvelli að M hafi vanrækt upplýsingaskyldu sína.

Hið eina sem liggur fyrir í málinu um tjón það sem M krefst úr hendi X er að það hafi orðið af völdum foks veturinn 2007-2008. Samkvæmt því sem áður greinir bætist úr húseigendatryggingunni tjón af völdum óveðurs, en óveður í skilningi skilmálanna telst verða þegar vindhraði nær 30 m á sekúndu. Engin gögn liggja fyrir í málinu sem gefa til kynna að tjónið hafi hlotist í slíku veðri að fullnægt sé skilyrðum skilmálanna um bótaskyldu. Við svo búið fæst tjónið ekki bætt úr vátryggingunni.

Niðurstaða.

Tjón M bætist ekki úr húseigendatryggingu hjá X.

Reykjavík, 18. nóvember 2008.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.